

[Madsen-Mygdal.]

Men udenfor Udvalget er der jo til Gengæld i høj Grad ført Forhandlinger, og disse Forhandlinger har, som bekendt, medført en Overenskomst mellem tre Partier: Socialdemokratiet, det konservative Folkeparti og det radikale Parti, en Overenskomst, der ikke blot er resulteret i en Fællesindstilling, der i Form af et Ændringsforslag er foretaget her til Tinget, men ogsaa en Overenskomst, der aabner et interessant Perspektiv for Fremtidens politiske Arbejde.

Det ærede Medlem Hr. Olufson gjorde nogle Bemærkninger om vor Stilling og mente, at vi led af en Slags unaturlig Højhedsfølelse, saaledes at vi endog skulde være gaaet saa vidt, at vi forlangte, at Regeringen skulde stille sine Forslag som Ændringsforslag til vore Forslag. Jeg maa sige til det ærede Medlem, at hvis han ønsker her i Tinget at give Meddelelser fra Udvalget, saa vilde jeg sætte Pris paa, at det var rigtige Oplysninger. Vi har aldrig antydet noget i Retning af, at det ene Parti skulde stille sine Forslag som Ændringsforslag til det andet Partis, men vi har til sidst staaet i den Situation, at vi for overhovedet at faa vore Ændringsforslag til Forhandling her i Tinget, ikke har haft anden Udvej end at stille dem som Ændringsforslag til Regeringens, hvilket for øvrigt ikke er nogen usædvanlig Fremgangsmaade.

Det er ganske rigtigt, som det ærede Medlem bemærkede, at Venstre ikke har været med i noget Arbejde vedrørende den Fællesindstilling, som her foreligger. Det har vi ikke været, simpelt hen fordi alle egentlige Forhandlinger uden vort Vidende er ført udenfor Udvalget, det Udvalg, hvor der for øvrigt omtrent straks blev lukket af for enhver Forhandlingsmulighed. Udvalget begyndte med et Samraad med de to Ministre, som har med de forskellige Forslag at gøre, nemlig Landbrugsministeren og Indenrigsministeren, og vi fik dér straks at vide, at Regeringen blankt maatte afvise alle de Kriseforanstaltninger, som vi havde foreslaaet fra Venstres Side, og at den krævede sit eget Forslag gennemført med en bestemt Ændring, en Halvering af Maksimumsbeløbet, som Landbrugsministeren stillede Forslag om i Udvalget.

Det gik for øvrigt ikke bedre med det konservative Partis Forslag, der paa et senere Tidspunkt kom frem i Udvalget — det blev som bekendt ikke stillet her i Tinget —, nemlig Forslaget om Udlaan til kriseramte Landmænd af en særlig Krisefond. Ogsaa dette Forslag blev prompte afvist af Landbrugsministeren og af social-

demokratiske og radikale Medlemmer i Udvalget.

Vi fra vor Side udtalte, at det sidst omtalte Forslag jo laa paa samme Linie som vort Forslag om Udlaan til Betaling af Renter og Afdrag i den kommende Termin, og at det for os var ret ligegyldigt, om Midlerne kom fra en særlig Laanefond, eller de blev taget af Erhvervenes Laanefond. Derimod udtalte jeg paa mine Partifællers Vegne Betænkelighed ved at kræve Kommunegaranti for 25 pCt. af Laanebeløbet, fordi det vilde medføre stor Ulighed, og fordi en Række daarligt stillede Kommuner, navnlig i Sønderjylland, vilde have store Vanskeligheder ved at gaa ind i denne Garanti. Den konservative Ordfører i Udvalget beklagede Regeringens Afvisning, men udtalte sin Tilfredshed med, at der dog var Mulighed for en Forhandling med Venstre. Naa, dette Forslag har jo nu for øvrigt mindre Interesse, efter at det er forladt af det Parti, der stillede det, og den Forhandling, der var Tale om i Udvalget, er, som bekendt, heller ikke blevet til noget.

Naar der overhovedet ikke har været ført nogen Forhandling i Udvalget — ja, formelt, men ikke reelt —, saa er den egentlige Aarsag nu kendt af alle. Aarsagen var den, at der var eller blev tre Partier, der brændte af Begærlighed efter at komme til Forhandling uden at have det fjerde Parti med; og naar det var Tilfældet, saa var det saa ligetil, at Forhandlingerne maatte foregaa udenfor det Udvalg, hvor man jo ikke kunde blive fri for Fjerdemandes Tilstedeværelse. Den Forklaring er saamend god nok og mere end tilstrækkelig. Jeg synes ikke, at de tre allierede Partier behøver at opstille nogen som helst anden Forklaring, saa meget mere som de jo har opnaaet et saa betydningsfuldt Resultat af deres hennemelige Forhandlinger, et Resultat, som de sikkert alle sammen er straalende henrykte og glade for.

Derfor forstaar jeg ikke, at der er adskillige, der alligevel føler Trang til at skyde Skylden paa Venstre; det lyder, som om der er foregaaet noget forkert. Jeg har set i et Regeringsblad, at det alt sammen egentlig var min Skyld, fordi jeg hverken var til at hugge eller stikke i. Ja, se, det er der jo ingen, der kan vide, for der er ingen, der har prøvet paa hverken at hugge eller stikke i mig; der er overhovedet ikke nogen, der har ønsket at forhandle med mig eller Venstre, og jeg har derfor heller ikke haft Lejlighed til at afvise nogen. Naar nu de tre Partier, formodentlig ikke uden store Overvindelser og visse Selvpinsler, er naaet frem til det